Bludičky.

Román od — Jana Klecandy.

Od hovorné jinak stařeny nedozvěděl se nic, než že Celestina přivedla dva cizí muže, a ti že její nábytek odstěhovali. A po několika hodinách, jež ztrávil ve svém pokoji, kde běhal jako dravec v kleci, přišla jeho domovnice a přinesla mu psaníčko.

"Co je? Co se stalo?" obořil se na Novákovou vytrhnuv jí dopis z ruky.

Stařena pohlížela na něho výčitavě, skoro hněvivě, a ozvala se teprve, když otázku svou opětoval.

"Když oni to nevědí, já teprve nevím," odpověděla vzdorovitě. — "Jen to vím, že tak někdo bůhví proč, své i cizí štěstí dovede šlapat nohama!"

Nepohněval se, ba snad ani neslyšel, co byla řekla. Měl jedinou myšlénku, býti samoten s listem od Celestiny.

"Nu, nač tedy čekáte? Máte snad dostat odpověď?" obořil se na ženu, obraceje zavřený dopis v ruce.

"Kde pak bych já věděla, kam jí donést — tu odpověď," odsekla mu vzdorovitě, jak posud nikdy, a odešla.

Fortin marně přemáhal své rozčilení. Chvějící se rukou roztrhl papír, v němž dopis byl zaobalen, a četl:

Příteli! psala mu pevným písmem v odměřených řádcích. Dlouho dost přijímala jsem dobrodiní od Vás, jemuž nejsem ničím, nemajíc jiné omluvy, než že jsem byla opuštěné, nemocné děvče a vy šlechetný muž, jenž stejně by se i jiného ubožáka byl ujal.

Nyní mohu a dovedu sama obhájiti své živobytí, jdouc cestou, na kterou Vy jste mne uvedl.

Cítím, že i pro Váš klid, pro Vaše velké dílo i pro mé umělecké snažení bude dobře, když svou cestou půjdu sama. Proto odcházím, odjíždím! Kam, bylo by zbytečno psáti. Vyniknu-li svým nadáním, dozvíte se o mně, zapadnu-li, což na tom? Vám zůstane vědomí, že jste pro mne učinil dobré a že není ani mou vinou, že jsem ho nebyla plnou měrou hodna.

Buďte s Bohem a najděte své plné štěstí ve své práci pro dobro lidstva. Tolik, ó tolik štěstí, kolik ho zasluhujete. Vždyť více ani není možno přáti!

Nebudete mne hledat, poněvadž byste hřešil na tom, co Jste učinil svým životním úkolem. Modlit se bude, abyste cíle svého dosáhl.

Vaše vděčná Celestina.

A pod těmito řádky, jež z počátku psány byly tvrdým, odměřeným písmem, ale ku konci nabývaly měkkosti ženské, jako když člověk přetvařující se pomalu upadá ve svůj obvyklý tón mluvy, napsáno bylo chvatně několik slov jako douška před uzavřením dopisu.

To v Celestině zvítězila slabá, milující dívka, když připsala:

Buďte šťasten a vzpomínejte!

"Já blázen!" vzkřikl Fortin hrozně, vyskočiv se židle. — A opravdu jako člověk smyslů zbavený běhal chvíli po světnici, tu před obrazem se zastavuje, tu zas pohlížeje dolů do zahrady do původního bytu Celestinina, jakoby čekal, že tam ji zase spatří. Znovu a znovu četl její dopis až k oné doušce, kterou vyvracela vše, co dříve byla napsala.

Ne, ne, v tom "vzpomínejte" nebylo žádné koketerie! To byl po tolika slovech odříkání a sebezapření náhlý výbuch utlumovaného citu, to byla okamžitá slabost milující dívky, když umdlela pod tíhou hrdinského projevu a jeho důsledků.

Fortin, vzav chvatně klobouk, skoro seběhl se schodů a vrazil k Novákové. — "Slyšte, zlatem vás zahrnu, když donesete odpověď na pravé místo!"

"Kdybych já věděla kam, milostpane! I bez zlata bych běžela," odpověděla lítostivě. "Má zlatá slečna! A já se těšila, že jí tady dosloužím jako své paní!"

"Což se ani s vámi nerozloučila?"

"Bála se, že bych ji přemlouvala. — A teď je pryč a pryč! Teď chtají zlatého ptáčka v povětří," řekla trpce, "když ho dřív sám vyhnali!"

Fortin přeslechl její výčitky, jen tolik pochopil, že se něčeho nedozví. Vyběhl z domu za myšlénkou, že snad se někde s ní setká. Pak napadlo mu ptáti se vozíčkářů. "Vozíčkáři" zastávali tehdy místa dnešních "expressů", veřejných posluhů. Bylo jich málo a stáli se svými vozíky a prosti všech označení na některých náměstích. Několik jich mělo své stanovisko na Koňském trhu pod sochou svatého Václava.

K těm zamířil. Vyptával se, nešetřil zpropitným, sliboval, ale vše marně. Nevěděli nic, ale odkázali ho aspoň jinam. Tak oběhal všecky a teprve když byl hotov, nevěda více než dříve, vzpomenul si, že nemá po zmizelé pátrati.

XXV

Vraceje se domů, srazil se na Koňském trhu s Brozanským. — "A kde se pořád touláte, že vás není ani vidět?" obořil se na něho starý přítel.

"Já posud nevím, kde vás hledat, ale vy ke mně cestu znáte a nepřicházíte," vzpamatovav se, odpověděl Fortin.

"Pravda — pravda. Ale příčina v tom, že jsem měl plné ruce práce korespondencí s novými přátely v Čechách a se starými za hranicemi."

"Nuže, jak stojí věci?"

"Znamenitě!" odvětil radostně Brozanský, jenž byl sice vždy nespokojen s lidmi, ale událostí vykládali si pokaždé co nejpříznivěji. "Z Francie každé chvíle můžeme čekati zprávy o převratu. — Královský trůn Ludvíka Filipa má vratké nohy. A až tam vzplane pochodeň svobody, pak to poletí po celé Evropě rychleji než požár na vyprahlé stepi. V Itálii katanské vlády znamenitě připravily půdu. V Německu také republikánské hnutí mohutní. A Poláci? Nu, ti jsou připraveni každý den k revoluci!"

"Ale u nás posud ticho jako na hřbitově!" pochybovačně odpověděl Fortin.

"Ticho, ovšem, ale to jen ticho před bouří! Nebojte se o ten lid! V těchto dnech jsem prolezl celou Prahu a seznal jsem, že lid ví, co chceme. To jiný lid, než ti veselí Sybarité nad Dunajem. Tam kdyby dnes se jich někdo ptal, co chtějí, nikdo neví, leda by Metternicha čert vzal. To je celé politické přesvědčení Vídeňáků!"

Fortin chtěl cosi namítnouti, ale v tom Brozanský zase chopil se slova: "A víte-liž, že náš přítel Jarošinský v Haliči byl zatčen? Ano, ano! Ubožák tak důvěřoval těm svým Polákům a dnes asi již sedí na Špilberku!"

Fortinovi při té zprávě cosi kmitlo hlavou. Bezděky uchopil Brozanského za ruku, ale ihned zase, rozmysliv se, pustil ho. — Leč Brozanskému toto prudké hnutí mysli neušlo.

"Nu, co jste chtěl říci?" naléhal na přítele.

"Ah — nic! Pranic! Jen jsem se ulekl vaší zprávy!"

"A přece — Vím, cítím, že mi právě cosi zatajujete!" řekl Brozanský.

"Nemýlíte se!" řekl Fortin po kratičkém rozmyslu a zadíval se na přítele. "A divím se vašemu bystrozraku," dodal trochu žertem.

"To proto, Arnošte, že my dva jsme si tak blízci," vřele řekl Brozanský, jemuž tato poznámka mladého muže velice zalichotila. "Myslím, že rozumím každému hnutí vašeho srdce, a proto důvěřuji prorockému hlasu mého nitra, jenž věští vám velkou budoucnost. Leč o tom nemluvme, vy mi raději povězte, co dříve jste zatajiti jste chtěl!"

"Příteli! Pronésti ohyzdné svědectví proti někomu je věc svědomí. Věřte, že co povím nyní vám, jinému nikomu bych nepověděl. Víte-liž, že v okamžiku, když jsem slyšel o zatčení Jarošinského, tu kmitlo mi hlavou podezření na Elbinga!"

Brozanský se zalekl a odmlčel. Fortin vypravoval mu, jak se setkal s Elbingovými a jak se ho hejtman vyptával na Jarošinského.

"Nevím, co to je, a bude to asi křivda," dokončil své vypravování, "ale tak se mi zdá, jakoby byl věděl lépe než já, co s Jarošinským jest, a byl hleděl jen vypátrati, jsem-li již i já o věci zpraven."

"To je vážná věc, vážná!" zamyšleně řekl Brozanský. "A musíme tomu přijíti na kloub! Ale když tak vše kolem dokola vezmu, myslím, že jste se asi zmýlil."

"Sám se tak nyní domnívám! Přiznávám se vám však, že ten starý je mi velice záhadnou povahou!"

"To proto, že posud neznáte Poláky," srdečně se zasmál Brozanský. "Takových lidí jako on, najdete mezi nimi slušné procento. Je to tak jeden z lidových typů, zrovna jako Jarošinský je zase druhý typ polského šlechtice. — Elbing — toť takový polský Gaskoňan, předpokládaje, že je skutečně tak statečný rváč, jako se dělá. Umí znamenitě břinkat šavlí, ale ještě více jazykem. Mluví-li, povídá, ne co se stalo, ale co si myslí, že by se bylo stát mohlo, ne co byl sám řekl neb učinil, ale co mu v té chvíli napadne, že by byl vlastně říci měl. A sám tomu věří, ujišťuji vás! — Miluje nadevšecko svou vlasť, ale stejně miluje i dobrý život, víno, pivo, karty a při tom ještě více nenávidí nepřátel. Je každé chvíle hotov rváti se za své přesvědčení, žádá aby je každý jiný respektoval, ale při tom mu ani nenapadne, aby on sám se v nejmenším podrobil vůli neb náhledu jiného. Elbing je z takových, kteří druhdy Polsku přivedli k největší slávě a zároveň zavinili hluboký její pád. Ten by křičel na každém sněmu své "veto", třeba by ho při tom utloukli a byť by i otčina na to byla zahynula!" (Veto — polsky niepozwalam, t. j. nesvoluji, právo, dle kterého v staré Polsce každý jednotlivý sněmovník svým odporem mohl zvrátiti usnesení celého sněmu.)

Fortin se živým zájmem naslouchal líčení Brozanského a při tom mu bezděky napadlo, že jeho starý přítel má sám též trochu takovéhle polské krve ve svých žilách. Potlačil však svůj úsměv, obávaje se, aby Brozanský i to neuhodl.

"Nu a co činiti?"

"Nejlépe by bylo, abychom se vybrali na návštěvu k starému dobrodruhu a sáhli mu trochu na zub!" navrhoval Brozanský.

"Oh to ne, to nikoliv!" skoro zděšeně bránil se Fortin.

"Aj, zdá se mi, že se bojíte jeho svůdné dcerky!"

"Nebojím, ale hnusí se mi!"

"Ho, ho, příteli! To je slovo velice ošklivé, a omlouvám je jen tím, že jste příliš dlouho vzdaloval se světa. Slečna Lolotte je patrně první žena, kterou jste zblízka spatřil a posud nevíte, jak se na takováto zpola andělská, zpola ďáblem podšitá stvoření dívat!"

Brozanský schválně učinil tuto narážku, doufaje, že přítele donutí, aby mu konečně trochu otevřel srdce.

"Či snad se mýlím?" naléhal, když Fortin mlčel. "Měl jste již nějakou avanturu, jež vám dovolila nahlédnouti trochu do té bezedné, tajemné hlubiny, kterouž je každé ženské srdce? Oj, můj milý, důvěra za důvěru! Já, starý člověk jsem se vám vyznal ze své první a poslední lásky, můžete tedy i vy mně své srdce trochu otevříti!"

"Nuže, co mám vypravovati?" zasmál se Fortin trochu nuceně.

"Myslím, že byste mi mohl zcela dobře pověděti, kdo byla ona rozkošná dívka, s kterouž viděl jsem vás náhodou baviti se velice horlivě nad Koňskou branou," udeřil Brozanský k jádru věci.

Fortin zarděl se do temna, pohlédl na Brozanského a pak skloniv hlavu, řekl smutně: "Eh, příteli, zmizela mi a nevím kam!"

"Zmizela mi — to je velice nepřímá odpověď na mou přímou otázku! Ale dovedu si z ní přece vybrati, že vám ona dívka lhostejnou nebyla!"

Fortin stručně vylíčil Brozanskému, jak se byl s Celestinou seznámil. O svých těžkých duševních zápasech se ovšem nezmínil.

"Nu — a? Toť učiněný blázinec!" zvolal Brozanský. "Ona vás má ráda, vy ji máte rád, nic vám nestojí v cestě a najednou tohle! To mi musíte vysvětliti!"

Takový výklad byl ovšem Fortinovi nemožností. Ale přece pověděl aspoň něco, odvolávaje se k slovům Brozanského, jenž kdysi řekl, že apoštolé mají zasvětiti život svůj mládenecké čistotě.

Brozanský dal se do hlučného, srdečného smíchu. "Inu ano!" zvolal. "Kdo nemá chuti k rodinnému životu a na koho pokušení nedolehne, dobře udělá, když zůstane sám jako kůl v plotě. Může snad potom učiniti více pro národ, než kdyby se svůj čas a své peníze musil děliti mezi národ a rodinu. Ale se srdcem je to jiné. To je věc, kterou můžete poděliti několik lidí, neb idei, aniž byste je musil čtvrtiti. Všem můžete dáti srdce celé. A věřte, že láska k ženě, jež by vás byla hodna, jež by vás ve snažení vašem podporovala a sílila, nic by vás na dráze nastoupené nezdržela!"

"Měníte často své náhledy," vyčítal Fortin.

Pokračování.

Chraptivost.

Zda-li pak jste již kdy pociťovali onen nepříjemný lechtivý pocit v krku? Pakli ano, tu znáte, jak jest to traplivé, avšak jest tu snadná pomoc, budete-li jen vyplachovati si krk Severovým Antisepsolem. Při vykotlaných zubech, špatném dechu, bolavém krku, nosním kataru, bolavých dásních atd., nic není lepšího nad tuto oblíbenou přípravku. Jakož to antiseptická sloučenina jest vřele odporučována při desinfekci. Zpěváci a řečníci naleznou v něm toho nejlepšího přítele. Ve všech lékárnách. Cena 25c. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

Posíláme na zkoušku

bez jediného centu zálohy ... 10-denní volnou zkoušku. ... Tovární ceny. ... Jezdicí jednatelé ... Mead Cycle Co., Dept. G 278, Chicago, Ill.

PADESÁT TISÍC

našich stálých odběratelů může vám dosvědčiti výtečnou jakost našich lihovin, a jednou tolik ještě chceme jich získati pro naši výtečnou lékaři odporučenou

BOHEMIAM CREAM RYE

a tudíž činíme tuto zvláštní nabídku:

Pravidelná cena $5.75
Zvláštní cena $4.50

Vyhlášená pravá 'česká samožitná'

bílá neb červená.

"Bohemian Reserve Stock"

... Habsburger ...

CENTRAL MERCANTILE CO. 604 Main St. Kansas City, Mo.

jediný ryze český velko-obchod lihovinami na západě, který zasýlá přímo z vinopalny za ceny velko-obchodní.

FRED H. ERMIS, předs. EDW. ERMIS, poklad.

Nejstarší a nejlepší místo pro schůzku jest

ED. MAURERA RESTAURANT A HOSTINEC.

v čísle 1306 Farnam ulice.

Pravá importovaná piva na čepu. PLZEŇSKÉ z Měšťanského pivovaru v Plzni v Čechách. Hobrau Munich Bavaria pivo. Pivo Anheuser-Bush a světoznámé Faust získalo rozsáhlou reputaci. Kavárna pro dámy nalézá se na druhé podlaze. 40tf

JETTER BREWING CO.

vaří to nejlepší pivo.

Pouze ze sladu a chmele. 2tf Objednejte si bednu dnes!

Bezpečné uložení peněz.

LINCOLNŠTÍ VELICE KONSERVATIVNÍ A ÚSPĚŠNÍ PODÍLNÍCI JSOU VELICE ZAUJATI PRO VÝHODNOST MAJETKU V

LINCOLN TELEPHONE & TELEGRAPH CO.

A ROZEBÍRAJÍ JEJ VE VELKÉM POČTU.

MUSÍTE SI POMYSLITI, že vydání a prodej tohoto závodního kapitálu je přesně obmezen na běžnou potřebu společnosti pro fondy ku placení za výnosné rozšíření její systému. Když přestane se s rozšiřováním, prodej závodního kapitálu se přeruší — následovné vydání podílů je vždy obmezeno. TATO SPOLEČNOST JE NYNÍ NEJVĚTŠÍ NEODVISLOU TELEFONNÍ SPOLEČNOSTÍ V NEBRASCE. Ona stala se usazenou společností se svými liniemi na dlouhou vzdálenost, které dosahují každého důležitého obchodního střediska v pobliží Lincolnu. Konečně a to v nejbližší budoucnosti rozšíří se po celém Jižním Platte okrsku, nejbohatší to části státu. Co společnost si přeje míti, jest, aby prozíraví a úspěšní muži v každé osadě, kam linie dosahují nyní, anebo co nejdříve budou dosahovati, byli finančně interesováni v podniku, to proto, aby jejich návody a rady pomohly udržeti a ustáliti system; to jest též jediná příčina, proč závodní kapitál nabízen je mimo Lincoln.

....Vezměte na vědomí....

1. Tento závodní kapitál nepodléhá odanění.
2. Příští čtvrtletní dividendy vypláceny budou 1. července.
3. 8 procent dividend na majetku, který nepodléhá odanění a který stále vzrůstá ve své hodnotě, je skutečná láce.
4. Podíl v základním kapitálu prodává se za $100 — o nic více, o nic méně nikomu.
5. Tento závodní kapitál representuje skutečnou hodnotu 100 centů na dollaru.
6. Tato společnost byla sorganisována pod dozorem státní železniční komise.
7. Jest v podniku obsažen obchod a jistý vzrůst, což zajišťuje rychlé vstoupnutí v hodnotě i užitku.
8. Jest spravována a řízena velice konservativními a úspěšnými obchodníky města Lincoln.
9. Sta malých vkladatelů hledí sobě pomoci a užíti této neobyčejné příležitosti obdržeti něco, co jest jisté a slibuje značný užitek.
10. Pošlete si poštovním lístkem pro seznam podílníků a jiné informace.

Pište si pro český cirkulář.

LINCOLN TELEPHONE & TELEGRAPH CO.,

231 South 14th Street. - - - - - LINCOLN, NEBRASKA.

J. E. Bednář, korespondent.